

U S N E S E N Í

Okresní soud Praha-západ rozhodl předsedou senátu JUDr. Ing. arch. Zdeňkem Blažkem jako samosoudcem ve věci

žalobce: **MUDr. V [redacted] V [redacted]**, nar. [redacted], [redacted]
[redacted]
zastoupený: Mgr. Viktor Pavlík – advokát, se sídlem Opatovická 410, 110 00 Praha 1

proti
žalovaný: **J [redacted] P [redacted]**, nar. [redacted], [redacted]
zastoupený: JUDr. Vladimír Vaněk – advokát, se sídlem Karlovo nám. 28/559, 120 00 Praha 2

o žalobě pro zmatečnost podané žalovaným

takto:

Rozsudek Okresního soudu Praha-západ ze dne 4. 12. 2008, č.j. 7 C 199/2008-49, který nabyl právní moci dne 18. 12. 2008, se zrušuje.

Odůvodnění:

1. Žalovaný se svou žalobou pro zmatečnost, podanou ke zdejšímu soudu domáhal zrušení rozsudku zdejšího soudu ze dne 4. 12. 2008, č.j. 7 C 199/2008-49, který nabyl právní moci dne 18. 12. 2008.
2. Dále uvedl, že rozsudek podával z důvodů, uvedených v § 229 odst. 1 písm. c) o.s.ř. neboť žalovaný neměl procesní způsobilost být účastníkem řízení. V řízení nebyl zastoupen opatrovníkem ode dne podání žaloby až do vydání rozhodnutí rozsudku shora uvedeného. Nebyl schopen činit v té době pro svůj duševní stav právní úkony. Žalovaný byl v roce 2008 velmi vážně nemocen a dne 29. 7. 2008 prodělal [redacted] na [redacted]. Žalovaný v období před a po neurochirurgické operaci nebyl pro svůj duševní stav schopen činit právní úkony. Vzhledem k charakteru nádoru a jeho velikosti je možno toto období ohraničit dobou nejméně jednoho roku před operací a jednoho roku po operaci, což vyplývá ze znaleckých posudků a to i revizního znaleckého posudku, provedeného znaleckým ústavem. Žaloba je podána včas v subjektivní tříměsíční lhůtě, jak plyne z revizního znaleckého posudku.
3. Žalobce se k žalobě pro zmatečnost vyjádřil tak, že žaloba pro zmatečnost není důvodná. Z provedeného dokazování toto vyplynulo. Žalovaný nebyl stížen duševní poruchou, pro kterou by nebyl schopen účastnit se řízení. Závěry fakultního znaleckého posudku nepodávají jasnou konkrétní odpověď. Znalci pouze předpokládají, že byl žalovaný pouze částečně omezen. Žalobce navrhl zamítnout žalobu pro zmatečnost.

4. Ve věci bylo nejprve rozhodnuto usnesením zdejšího soudu ze dne 12. 1. 2012 tak, že žaloba byla zamítnuta a to pro neprokázání podání včasnosti žaloby, tedy podání žaloby žalovaným v subjektivní lhůtě dle ustanovení § 234 odst. 2 o.s.ř.
5. Proti tomuto usnesení podal žalovaný včas odvolání, které mu bylo Krajským soudem v Praze jako soudem odvolacím vyhověno, kdy tento svým usnesením ze dne 4. 4. 2013, č.j. 30 Co 9/2013-177 rozhodnutí soudu I. stupně zrušil a vrátil soudu I. stupně k novému projednání.
6. Odvolací soud (aniž by sám ujednání žalovaného poučil podle § 118a odst. 2 o.s.ř., když nepovažoval toto poučení soudem I. stupně za řádné) uvedl ve svém odůvodnění mimo jiné: „Další postup soudu I. stupně vyplývá z toho, co bylo naznačeno výše. Soud I. stupně se především bude zabývat tím, zda ke dni označené žalovaným, to je ke dni 26. 5. 2011 byl zdravotní stav žalovaného takový, že nemohl před soudem samostatně jednat; respektive bude se zabývat zjištěním, kdy odpadla překážka, pro kterou nemohl před soudem samostatně jednat nebo samostatně vystupovat. Pro posouzení této otázky se jeví jako nezbytné doplnit důkazní řízení podle návrhu účastníků vypracováním znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, případně i neurologie ohledně zdravotního stavu žalovaného ke dni 26. 5. 2011. Na základě zjištění, které učiní z doplňujícího dokazování soud I. stupně znovu posoudí, zda žaloba pro zmatečnost byla v této věci žalovaným – z hlediska běhu tříměsíční subjektivní lhůty ve smyslu § 234 odst. 2 o.s.ř. podána včas“ (*citováno z Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2013, č.j. 30 Co 9/2013-177 str.6*).
7. Soud I. stupně v souladu s tímto následně v dalším řízení u soudu I. stupně ustanovil znalce a to znalecký ústav - Univerzitu Karlovu, 3. lékařskou fakultu, aby ve smyslu shora uvedeného (mimo jiné) soudu zodpověděl na otázku, kdy odpadla překážka, pro kterou nemohl žalovaný před soudem samostatně jednat nebo vystupovat.
8. Vzhledem k tehdy platné ustálené judikatuře například 21 Cdo 1637/2011 a 2 Cdon 1541/97 soud následně posuzoval věc dle těchto závěrů Nejvyššího soudu ČR. V tomto smyslu poučil i žalovaného o jiném právním názoru. Závěry shora uvedených rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR uvádějí například: „Fyzická osoba, která je ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 obč.zák. způsobilá vlastními právními úkony nabývat práv a brát na sebe povinnosti, má procesní způsobilost, ledaže by způsobilost k právním úkonům byla pravomocným rozhodnutím soudu zbavena.“ (*citováno z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 21 Cdo 1637/2011*). Dále například: „Nebyl-li dovolatel zbaven způsobilosti k právním úkonům, ani v této způsobilosti omezen, nemůže být splněna podmínka, že neměl procesní způsobilost; jejímu založení nepostačí, že řízení o zbavení způsobilosti k právním úkonům bylo tolika zahájeno.“ (*citováno z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ,sp.zn. 2 Cdon 1541/97*). Za těchto okolností pak soud I. stupně již neprováděl další důkazy, když vzhledem k tomu, že z tvrzení žalovaného vyplynulo (stejně tak i z provedených důkazů – znaleckých posudků), že žalovaný nebyl v době probíhajícího řízení u zdejšího soudu vedeném pod sp.zn. 7 C 199/2008, především dne 4.12. 2008, kdy uznal nárok žalobce, zbaven ani omezen ke způsobilosti k právním úkonům rozhodnutím soudu, kdy soud v tomto směru odkazuje na judikaturu uvedenou výše. Následně soud žalobu zamítl.
9. Proti tomuto usnesení následně žalovaný opětovně podal odvolání, kdy o tomto odvolání rozhodl Krajský soud v Praze jako soud odvolací. Usnesením č.j. 3 Co 50/2015-372 dne

23. 4. 2015 tak, že odvolací soud potvrdil rozhodnutí soudu I. stupně ve věci samé s tím, že v souladu s rozhodnutím soudu I. stupně ve věci samé s tím, že v souladu s rozhodnutím soudu I. stupně odkázal na ustálenou judikaturu. Mimo jiné uvedl : „Nedostatek řádného zastoupení účastníka (fyzické osoby) v řízení před soudem I. stupně představuje zmatečnost podle ustanovení § 229 odst. 1 písm. c) o.s.ř. jen tehdy, jestliže takový účastník neměl procesní způsobilost.“ *(citováno ze shora uvedeného rozhodnutí).*
10. Proti tomuto rozhodnutí odvolacího soudu následně podal žalovaný dovolání k Nejvyššímu soudu ČR , který usnesením č.j. 21 Cdo 1952/2016-436 ze dne 23. 6. 2016 rozhodl tak, že dovolání žalovaného odmítl a odkázal právě na shora citovanou ustálenou judikaturu.
11. Následně podal žalovaný proti shora vydaným rozhodnutím ústavní stížnost, o které následně Ústavní soud ČR rozhodl nálezem sp.zn. II ÚS 3040/16 ze dne 18. 12. 2018 tak, že zrušil jak shora uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, tak rozhodnutí Krajského soudu v Praze i rozhodnutí Okresního soudu Praha-západ. Ústavní soud ČR ve svém odůvodnění uvedl mimo jiné toto: „Právní úprava procesní způsobilosti a na ní navazující důvod zmatečnosti dle § 229 odst. 1 písm. c) o.s.ř. je však v tomto ohledu zjevně deficitní. Vede totiž k absurdním důsledkům neboť dle hmotného práva je jednání osoby ztížené duševní poruchou, která ji činí takovému jednání neschopnou absolutně neplatné. Zároveň však z hlediska práva procesního nebyla-li tato osoba pravomocně omezená či zbavena způsobilosti k právním úkonům, tak má plnou procesní způsobilost a může samostatně vystupovat před soudem se všemi důsledky toho plynoucími. Vyjde-li duševní porucha účastníka v průběhu řízení najevo, o.s.ř. v zásadě umožňuje soudu, aby inicioval řízení ve věci způsobilosti k právním úkonům (slov úpravu dříve zakotvenou v § 186 a následující o.s.ř. a nyní účinnou úpravu řízení ve věcech svéprávnosti v § 34 a následující zákona č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních ve znění pozdějších předpisů), a nebo, aby účastníku ustanovil opatrovníka (dle § 29 odst. 3 o.s.ř.).
12. Duševní porucha však nemusí být vždy soudu seznatelná a může být zjištěna až po pravomocném skončení řízení. Dosavadní soudní praxe přitom odmítala pod důvod zmatečnosti dle § 229 odst. 1 písm. c) o.s.ř. podřadit také jednání osoby prokazatelně jednající v duševní poruše, jestliže tato osoba nebyla pravomocně omezena ani zbavena ve způsobilosti k právním úkonům. Vycházela totiž pouze z formalistického a čistě gramatického výkladu ustanovení § 229 odst. 1 písm. c) o.s.ř. a zcela abstrahovala od jeho již zmíněného účelu. Při výkladu předmětného ustanovení je však třeba k tomuto účelu přihlídnout a vyložit jej v souladu s ním. V tomto směru je jedinou ústavně komfortní interpretací předmětného ustanovení § 229 odst. 1 písm. c) o.s.ř. a s tím spojeného § 20 odst. 1 o.s.ř. taková interpretace, podle níž nemá procesní způsobilost ani osoba, která sice v rozhodné době nebyla pravomocně omezena nebo zbavena ve způsobilosti k právním úkonům, avšak v důsledku duševní poruchy nebyla schopna samostatně právně jednat a nebyla přitom náležitě zastoupena opatrovníkem, respektive při jednání advokátem s procesní plnou mocí. Tento výklad přitom neplatí pouze pro případy, na něž se vztahuje úprava způsobilosti k právním úkonům dle o.z. (jak tomu bylo v nyní rozhodovaném případě), ale také (a tím spíše) pro případy, na něž dopadá aktuální úprava svéprávnosti obsažená v n.o.z.
13. Výše uvedené závěry se vztahují též na případ stěžovatele. Stěžovatel se svou žalobou pro zmatečnost domáhal zrušení rozsudku pro uznání , který vydal Okresní soud Praha – západ dne 4. 12. 2008, č.j. 7 C 199/2008-49 a kterému bylo uloženo, aby zaplatil

vedlejšímu účastníku částku 3.000.000 Kč spolu s příslušenstvím a nahradil mu náklady řízení ve výši 235.787 Kč. Ze znaleckých posudků přitom později nesporně vyplynulo, že stěžovatel byl v průběhu tohoto řízení stížen duševní poruchou, v jejíž důsledku nebyl schopen právně jednat (činit právní úkony § 38 odst. 2 o.z.) a zároveň nebyl řádně zastoupen opatrovníkem. Stěžovatel tak jednal před soudem samostatně (formálně byl sice zastoupen advokátem, ten však nebyl na jednání soudu přítomen) uznal dluh vedlejšího účastníka co do důvodu a výše a okresní soud následně rozhodl rozsudkem pro uznání.

14. V rámci řízení o žalobě pro zmatečnost pak obecné soudy uvedly, že v této situaci se stěžovatel nemůže dovolávat důvodu zmatečnosti dle § 229 odst. 1 písm. c) o.s.ř. neboť v průběhu původního řízení nebyl pravomocným rozhodnutím soudu ani omezen, ani zbaven způsobilosti k právním úkonům. Obecné soudy sice provedly dokazování jak znaleckými posudky předloženými stěžovatelem, tak posudky jimi ustanoveného znaleckého ústavu, avšak závěry z nich plynoucí považovaly za relevantní pouze pro posouzení včasnosti žaloby pro zmatečnost a nikoli pro posouzení toho, zda byl v případě stěžovatele dán důvod zmatečnosti dle § 229 odst. 1 písm. c) o.s.ř. Žalobu pro zmatečnost proto jako nepřipustnou zamítly. Tento výklad ustanovení § 229 odst. 1 písm. c) o.s.ř. zastávaný obecnými soudy však nelze hodnotit jinak, než jako neudržitelný neboť zcela abstrahuje od náležitého účelu a vede k absurdním a také protiústavním důsledkům. Obecné soudy tak zvolily přepjatě formalistický výklad ustanovení § 229 odst. 1 písm. c) o.s.ř. a upřednostnily jej před výše popsáním ústavně konformním výkladem, vycházejícím z účelu předmětného ustanovení a šetřícím práva stěžovatele. Tím porušili základní práva stěžovatele na přístup k soudu a na spravedlivý proces dle článku 36 odst. 1 listiny.
15. Vycházejí ze shora uvedeného dospěl Ústavní soud ČR k závěru, že obecné soudy porušily základní práva stěžovatele na přístup k soudu a na spravedlivý proces podle článku 36 odst. 1 listiny. Ústavní soud ČR proto ústavní stížnosti vyhověl a napadená rozhodnutí zrušil (§ 82 odst. 2, písm. a) a odst. 3 písm. a) zákona o ústavním soudu). Obecné soudy budou v dalším řízení vázány právním názorem Ústavního soudu a budou muset přitom věc znovu posoudit a rozhodnout o stěžovatelově žalobě pro zmatečnost s náležitým přihlédnutím k závěrům, plynoucích ze znaleckých posudků. *“(citováno ze shora uvedeného nálezů Ústavního soudu ČR).”*
16. Soud I. stupně tedy s ohledem na to, že veškerá rozhodnutí ve věci byla zrušena, opětovně nařídil první jednání ve věci, na které obeslal oba právní zástupce. Jednání bylo nařízeno na 18. 3. 2019 a právnímu zástupci žalobce byla předvolánka k jednání doručena již dne 25. 1. 2019. Přesto teprve dne 8. 3. 2019 právní zástupce žalobce zaslal soudu omluvu s tím, že v termínu nařízeného jednání „bude v zahraničí na dlouhodobě plánované dovolené. Právní zástupce tímto předkládá nadepsanému soudu kopii letenky. Právní zástupce žalobce dále nadepsanému soudu sděluje, že není schopen ani zajistit účast substituta na toto jednání neboť Mgr. Martina Konečná, která v této záležitosti právního zástupce žalobce zastupovala, je momentálně na mateřské dovolené. S ohledem na shora uvedené se tímto právní zástupce žalobce omlouvá a zdvořile žádá nadepsaný soud o odročení jednání na jiný termín.“ *(citováno z podání zástupce žalobce ze dne 8. 3. 2019.)* Zároveň doložil právní zástupce žalobce letenku na let [REDAKCE], [REDAKCE] ve dnech 16. a 23. 3. 2019. Soud této žádosti o odročení nevyhověl, učinil dne 11. 3. 2019 úřední záznam do spisu s tím, že odročováno nebude, když tato žádost není v souladu s ustálenou judikaturou. K této omluvě soud dále uvádí: Soud odkazuje mimo jiné na

rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 28 Cdo 999/2009, které uvádí: „Je-li účastník, jeho zmocněnec) povinen ve stejné době, na kterou bylo nařízeno jednání se zúčastnit jiného jednání u soudu nebo jiného orgánu, jde zpravidla o skutečnost, která omlouvá jeho neúčast při jednání soudu. K tomu, aby taková omluva mohla být důvodná (aby mohlo jít o důležitý důvod neúčasti při jednání), však nepostačuje, že účastník (jeho zmocněnec) soudu takovouto skutečnost jen oznámí, účastník (jeho zmocněnec) je povinen soudu k omluvě soudu sdělit další údaje o tom, proč se nemůže jednání zúčastnit, zejména také, jaké jiné jednání mu brání v účasti (v jaké věci, u jakého soudu, nebo jiného orgánu), kdy se o něm dozvěděl, (že k němu byl předvolán dříve než k jednání, z něhož se omlouvá) a že časovou kolizi více jednání nebylo možno vyřešit jinak (nepočítaje v to u zmocněnce účastníka , postup podle ustanovení § 25 odst. 3 o.s.ř.). Soud musí totiž mít možnost posoudit jaká konkrétní okolnost účastníku (jeho zmocněnci) v účasti při jednání brání a zda jde o okolnost významnou, která neúčast u jednání ospravedlňuje a v případě potřeby ji i ověřit. Jen na základě konkrétních okolností může soud dovodit, zda uplatněná omluva je důvodná (zda je tu důležitý důvod neúčasti při jednání nebo zamezit případné snaze účastníka (jeho zmocněnce) bránit rychlé a účinné ochraně práv v občanském soudním řízení.“

17. Soud tedy uvádí, že zástupce žalobce sám uvedl , že se nemůže jednání účastnit, neboť podniká dovolenou. Taková skutečnost je pouze na odpovědnosti zástupce a není důvodem pro odročení. Zástupce žalobce je samostatný advokát a je tedy jen na jeho vůli a odpovědnosti, jak naloží se svým časem, bude-li jej trávit výkonem své praxe či na dovolené. Soud zde mimo jiné upozorňuje na skutečnost, že žádnou dovolenou tak, jak jí vnímá zákoník práce a další zákonné předpisy, ani zástupce žalobce jako samostatný advokát mít nemůže. Soud dále připomíná, že to je pouze a jen soud, který určuje termín jednání a tento termín platí vždy, pokud o něm jen a pouze soud nerozhodne jinak. Z omluvy dále vyplynulo, že substituce v tomto případě obecně možná byla. Důvod, že zrovna advokátka, která běžně Mgr. Pavlíka (zástupce žalobce) zastupovala, je v tuto chvíli na mateřské dovolené, není důvodná. Vzhledem k počtu advokátů v České republice je substituce možná prakticky vždy, když zde klient (žalobce) se substitucí souhlasil.
18. Soud tedy dne 18. 3. 2019 jednal, provedl listinné důkazy založené ve spise a to jak spis zdejšího soudu 7 C 199/2008, tak veškeré znalecké posudky, které byly jak soudu předloženy, tak následně soudem zpracovány. Na konci prvního jednání předseda senátu řízení zkoncentroval podle § 118 b) odst. 1 o.s.ř. a odročil za účelem doplnění dokazování a to výsledkem znalce, respektive osoby, která byla znaleckým ústavem pověřena , aby u soudu posudek ztvdila a zodpověděla na případné otázky a to doc. MUDr. Pavla Mohra, Ph.D..
19. Odročeno bylo na den 27. 5. 2019. Předvolání na toto jednání bylo právnímu zástupci žalobce doručeno již dne 20. 3. 2019. Teprve dne 15. 5. právní zástupce žalobce předložil omluvu ze shora uvedeného jednání s totožným obsahem, jakou měla omluva předchozí s tím, že opětovně cestuje do ciziny a doložil toto letenkami P [REDACTED], [REDACTED] na dny 15. a 27. 5. K této omluvě soud uvádí to, co již uvedl shora k omluvě na předchozí jednání. Soud dodává, že je skutečně pouze na odpovědnosti právního zástupce, zda-li bude hájit zájmy svého klienta u soudu a bude se účastnit soudních jednání nebo zda-li bude trávit svůj čas na výletech se všemi důsledky, které jsou s tím spojeny.

20. Dne 24. 5. 2019 došla ke zdejšímu soudu omluva přímo od žalobce MUDr. V. [REDACTED] s tím, že se omlouvá z účasti na jednání. Uvedl, že se k tomuto „jednání nemohu dostavit, protože je nutná moje účast na pracovišti ortopedie. Mám celý den plánované operace a připravení pacienti již podstoupili předoperační vyšetření, na operaci dlouhou dobu čekali.“ Dále uvedl: „Navíc jsem dnes jednal se substituentkou mého právního zástupce a zjistil jsem, že s případem není vůbec obeznámena a nemůže najít podstatné dokumenty. Mám proto obavu, že by mé zájmy nemohla u soudu řádně prosazovat“. I tuto omluvu soud vyhodnotil jako nedůvodnou. Žalobce o odročení jednání nepožádal, pouze se z jednání omluvil. Pracovní vytížení žalobce není důvodem pro odročení jednání, naopak jednání důvodem k soudu je zákonným důvodem pro omluvu ze zaměstnání. Navíc právní zástupce žalobce byl předvolán na jednání více jak dva měsíce předem a toto měl svému klientu sdělit. Kdyby tak včas učinil, pak by se jistě i přes pracovní vytížení mohl žalobce k soudu dostavit. nelze odpovědnost zástupce účastníka přenášet na soud. Za těchto okolností soud považoval tuto omluvu za nedůvodnou a následně jednal.
21. Na jednání dne 27. 5. 2019 se dostavila Mgr. Eva Vašková, advokátka, substitut Mgr. Viktora Pavlíka, která se prokázala substituční plnou mocí ze dne 13. 5. 2019. Ona sama před soudem uvedla, že s věcí není seznámena a žádá o odročení jednání. Takový důvod pro odročení jednání však možný není. Je pouze na odpovědnosti právního zástupce, zda-li převezme věc a bude ve věci zastupovat a hájit zájmy svého klienta, jak mu ukládá zákon o advokacii. Soud upozorňuje, že právní zástupkyně převzala substituční pověření již 14 dní před samotným jednáním. Měla tedy dostatek času seznámit se se spisem, nahlédnout do spisu, pořídit si poznámky, opatřit listiny, probrat celou věc se svým klientem. Mgr. Pavlík navíc odlétal až 15. května, minimálně 2 dny zde byl prostor pro to, aby svou kolegyni Mgr. Evu Vaškovou s věcí seznámil. Soud proto neodročil a jednal a přistoupil k výslechu znalce. Jiný postup by znamenal neodůvodněné průtahy v řízení, které je navíc vedeno již od roku 2011.
22. Soud v řízení jednak musel zkoumat, byla-li žaloba pro zmatečnost podána včas a jednak byla-li důvodná. Ohledně skutečnosti, že byla podána včas, to znamená, zda-li byla zachována jak objektivní lhůta tříletá, tak subjektivní tříměsíční, pohovoří níže.
23. Dle ustanovení § 234 odst. 2 o.s.ř. z důvodu zmatečnosti uvedeného v § 229 odst. 1 písm.c) lze žalobu podat ve lhůtě 3 měsíců , která počíná běžet dnem, kdy účastníku byl ustanoven zástupce nebo kdy odpadla překážka, pro kterou nemohl před soudem samostatně jednat nebo pro kterou nemohl před soudem vystupovat. Nejpozději však do 3 let od právní moci napadeného rozhodnutí. Co se týká objektivní tříleté lhůty, pak žaloba jistě včas podána byla , když rozsudek nabyl právní moci dne 18. 12. 2008 a žaloba pro zmatečnost byla podána 8. 6. 2011. Co se týká subjektivní tříměsíční lhůty, soud byl vázán právním názorem Ústavního soudu ČR, který citoval shora. Z provedeného dokazování především pak z fakultního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, psychologie, neurologie a neurochirurgie ze dne 31. 3. 2014 č.j. 2/28-22/2013-3.LFUK stvrzeného Doc. Mohrem je zřejmé, že ani jak ke dni 7. 3. 2011, tak ke dni 8. 3. 2011, tedy ke hraničním dnům, kdy začínala běžet subjektivní lhůta k podání žaloby pro zmatečnost, posuzovaný J. [REDACTED] P. [REDACTED] trpěl organickým psychosyndromem s postižením frontálního laloku, který částečně omezoval jeho schopnost činit právní úkony. Částečné omezení posuzovaného se týkalo mimo jiné komplexního posuzování (četba porovnávání, vyrovnávání závěrů několika stránkových dokumentů). Vzhledem k dynamice tohoto postižení časového intervalu od neurochirurgické operace

s přihlédnutím dostupné zdravotnické dokumentace lze předpokládat, že částečně omezen byl i dne 7. i 8. 3. 2011. Dále znalec uvedl, že na dotaz, kdy, který den, případně měsíc odpadla překážka, pro kterou nemohl žalovaný J. P. před soudem samostatně jednat nebo vystupovat: „vzhledem k absenci relevantní zdravotnické dokumentace nelze datum přesně určit na základě výsledků psychologických a psychiatrických vyšetření jej lze stanovit v časovém intervalu mezi 23. 5. 2011 a 18. 10. 2011“.

24. Z tohoto závěru, který zároveň stvrdil Doc. Mohr před soudem na jednání dne 27. 5. 2019 jasně vyplynulo, že žaloba pro zmatečnost byla podána včas v zákonné objektivní subjektivní lhůtě dle ustanovení § 234 odst. 2 o.s.ř.
25. Soud tedy následně zkoumal, zda-li jsou zde důvody zmatečnosti, tedy, že stěžovatel byl v průběhu řízení 7 C 199/2008 stížen duševní poruchou, v jejímž důsledku nebyl schopen právně jednat a zároveň nebyl při jednání řádně zastoupen opatrovníkem. Zde soud opětovně připomíná, že při posuzování těchto skutečností byl vázán právním názorem, vyplývajícím z nálezu Ústavního soudu ČR sp.zn. II ÚS 3040/16, který byl citován shora. Soud mimo jiné připomíná, že Ústavní soud ČR zde i mimo jiné uvedl: „Ze znaleckých posudků přitom později nesporně vyplynulo, že stěžovatel byl v průběhu tohoto řízení stížen duševní poruchou, v jejímž důsledku nebyl schopen právně jednat“. Soud v tomto směru provedl veškeré ve spise založené a stranou žalovanou navržené znalecké posudky, to znamená znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie o duševním stavu Jiřího Poddaného, zpracovaného MUDr. Hesslerem, dále znalecký posudek z oboru neurologie a neurochirurgie ve věci zdravotních důsledků nádoru na mozku pana Jiřího Poddaného ze dne 30. 3. 2013, zpracováno prof. MUDr. Luborem Stejskalem, dále znalecký posudek z oboru zdravotnictví a odboru psychiatrie a klinické psychologie, zpracováno MUDr. Vlastimilem Tichým a PhDr. Jirím Klosem ze dne 28. 8. 2013, dále znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie ve věci duševního stavu Jiřího Poddaného ze dne 27. 8. 2013 zpracována MUDr. Josefem Efflerem a především pak již shora citovaný revizní znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, psychologie a neurologie a neurochirurgie, zpracovaný Univerzitou Karlovou, 3. lékařskou fakultou ze dne 31. 3. 2014. V projednávané věci byl klíčový den 4. 12. 2008, kdy ve věci 7 C 199/2008 bylo nařízeno jednání, na které se žalovaný dostavil bez svého právního zástupce. Následně uznal nárok žalobce v plné výši. Podepsal v tomto směru předsedou senátu vyhotovenou přílohu v protokolu, založenou ve spise na č.l. 47 spisu 7 C 199/2008. Následně byl přítomen vyhlášení rozsudku pro uznání. Následně se vzdal práva odvolání proti všem výrokům vyhlášeného rozhodnutí a toto před soudem podepsal v příloze protokolu tak, jak je toto založeno na č.l. 48 shora uvedeného spisu. (*Důkaz: spis zdejšího soudu sp.zn. 7 C 199/2008*) V tomto směru soud tedy zkoumal, zda-li (veden jak již shora uvedeno nálezem Ústavního soudu ČR) byl k tomuto dni způsobilý k právním úkonům, tedy procesně způsobilý, zda-li tedy chápal dosah a význam soudního jednání. V tomto směru soud před soudem podrobně vyslechl znalce Doc. MUDr. Pavla Mohra, Ph.D., který podrobně zodpověděl na otázky jak předsedy senátu, tak právní zástupkyně žalobce, tak právního zástupce žalovaného. Z odpovědí znalce je možné s určitostí uvést, že ke dni 4. 12. 2008 byl žalovaný J. P. stížen duševní poruchou, v jejímž důsledku nebyl sto právně jednat, činit právní úkony, rozpoznávat význam soudního řízení, hájit své zájmy před soudem. Třebaže jak znalec zdůraznil není žádná lékařská zpráva k tomuto dni, byl žalovaný ještě v období od 25.10. do 21. 11. hospitalizován v [redacted] nemocnici, kde byl jeho stav popisován jako neklidný, dezorientovaný, odcházel z lůžka, musel být tlumen léky. Zároveň znalec uvedl, že

z odborných posouzení neurologických, psychiatrických, psychologických je zřejmé, že zhruba rok před diagnostikou a operací nádoru čelního laloku a rok následně po ní přetrvávaly kognitivní poruchy. Nebyl tedy plně způsobilý k právním úkonům. V tomto směru soud připomíná, že neurochirurgickou operaci prodělal žalovaný 29. 7. 2008, tedy necelý půl rok poté, kdy následně uznal před soudem svůj dluh vůči žalobci.

26. Znalec dále před soudem potvrdil, že jestliže k datu 4. 12. 2008 nebyla zdravotnická dokumentace (ale byla předtím a potom) tak, jak byla zjištěna dynamika zdravotního stavu žalovaného, se znalec domnívá, že ani ke dni 4. 12. nebyl schopen vnímat a rozumět soudnímu jednání. Znalec uvedl, že může říci, že z více jak 50 % je pravděpodobné, že nebyl sto vnímat a rozumět soudnímu jednání. Za těchto okolností se pak soud otázal, zda-li je možné za situace, kdy soud má zdravotnickou dokumentaci žalovaného a lékařské zprávy z období před operací, po operaci, dále v letech 2011, znalecké posudky z let 2013 a 2015, zda-li existuje nějaká metoda, která by zjistila zdravotní stav žalovaného ke dni 4. 12. 2008 přesně, bylo znalcem sděleno, že taková metoda neexistuje. Soud tedy musel vycházet z určité pravděpodobnosti ohledně duševního stavu žalovaného ke dni 4. 12. 2008 a zároveň byl veden nálezem Ústavního soudu ČR s jeho právními závěry a zároveň i se závěrem skutkovým. Za těchto okolností pak soud I. stupně konstatuje, že ke dni vyhlášení rozsudku uznání nároku žalobce žalovaným, vzdání se práva odvolání proti vyhlášenému rozsudku dne 4. 12. 2008 žalovaný nebyl procesně způsobilý.
27. Soud následně v tomto směru zamítl další znalecký posudek, který navrhla strana žalující. Jednak byl tento znalecký posudek zamítnut pro neurčitost, když vůbec ze strany právní zástupkyně žalobce nebylo uvedeno, jaký konkrétní znalecký posudek, z jakého oboru a z jakého důvodu má být proveden a dále pro jeho případnou nadbytečnost neboť i kdyby se jednalo o další revizní znalecký posudek, nemohlo by dojít k jiným závěrům, než jak bylo uvedeno, když znalec jasně popsal zdravotní stav žalovaného v předmětném období. Žalovaný byl zkoumán znaleckým ústavem, který měl veškerou zdravotnickou dokumentaci a neexistuje jiná metoda jak zjistit přesněji zdravotní stav žalovaného ke konkrétnímu dni, ke kterému chybí konkrétní lékařské zprávy. Stejně tak byl zamítnut návrh na provedení důkazů výslechem žalobce, když v tomto směru nebyla uvedena žádná relevantní tvrzení.
28. Shora uvedená skutková zjištění soud aplikoval příslušná ustanovení občanského soudního řádu (dále jen také i o.s.ř.).
29. Dle ustanovení § 229 odst. 1 písm. c) o.s.ř. žalobu pro zmatečnost účastník může napadnout pravomocné rozhodnutí soudu I. stupně nebo dovolacího soudu, kterým bylo řízení skončeno, jestliže účastník řízení neměl procesní způsobilost, nebo nemohl před soudem vystupovat (§ 29 odst. 2 a nebyl řádně zastoupen).
30. Vzhledem k tomu, že žalovaný, jak bylo zjištěno z provedeného dokazování, nemohl před soudem samostatně vystupovat, když neměl procesní způsobilost a nebyl řádně zastoupen, když jeho právní zástupce se nedostavil k jednání soudu ve věci sp.zn. 7 C 199/2008 rozhodl soud tak, že žalobě pro zmatečnost vyhověl a rozsudek Okresního soudu Praha-západ ze dne 4. 12. 2008 č.j. 7 C 199/2008-49 zrušil. Ve věci právního posouzení byl, jak již několikrát zdůraznil veden právním názorem, vyplývajícím z nálezů Ústavního soudu ČR citovaného shora, když byl tímto právním názorem vázán.

31. Soud nerozhodoval o náhradě nákladů řízení, když odkazuje na : Drápal, Bureš a kol., Občanský soudní řád I., II. komentář, 1. vydání, Praha: C.H.Beck, 2009: „O povinnosti k náhradě nákladů vzniklých v řízení o žalobě na obnovu řízení nebo o žalobě pro zmatečnost soud rozhodne jen tehdy, jestliže žalobu zamítá či odmítá, nebo jestliže řízení o ní zastavuje. V případě, že bylo žalobě vyhověno, bude rozhodnuto také o náhradě nákladů tohoto řízení (první fáze) v obnoveném řízení, rest. v řízení následujícím po zrušení rozhodnutí napadeného žalobou pro zmatečnost (srov. § 235i a komentář k němu) .“

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve dvojím vyhotovení.

Praha 25. května 2019

JUDr. Ing. arch. Zdeněk Blažek, v. r.
předseda senátu